

DZIEŃ ZWYCIĘSTWA

Narodowe Święto Zwycięstwa i Wolności – święto państwowe obchodzone 9 maja z okazji zakończenia II wojny światowej. **Narodowe Święto Zwycięstwa i Wolności** zostało ustanowione dekretem z 8 maja 1945 zatwierdzonym przez Krajową Radę Narodową, której przewodził Bolesław Bierut. Artykuł 1. tegoż dekretu głosił:

Celem upamiętnienia po wsze czasy zwycięstwa Narodu Polskiego i Jego Wielkich Sprzymierzeńców nad najeźdźcą germańskim, demokracji nad hitleryzmem i faszyzmem, wolności i sprawiedliwości nad niewolą i gwałtem - dzień 9 maja, jako dzień zakończenia działań wojennych, stanowić będzie Narodowe Święto Zwycięstwa i Wolności.

W Polsce Ludowej święto obchodzone było uroczyście w latach 1946–1989, a w okresie 1945–1950 był to dzień wolny od pracy. Został zniesiony z wykazu dni wolnych ustawą z 15 stycznia 1951. Główne obchody przeprowadzano na Placu Zwycięstwa lub Placu Defilad w Warszawie.

Kończącym akcentem II wojny światowej w Europie była bezwarunkowa **kapitulacja III Rzeszy**, która nastąpiła 8 maja 1945 roku.

7 maja Niemcy, w jednym ze szkolnych budynków – kwaterze głównej Alianckich Sił Ekspedycyjnych generała Eisenhowera w Reims we Francji – skapitulowały na Froncie Zachodnim przed przedstawicielami armii USA i Wspólnoty Brytyjskiej. W imieniu aliantów pod aktem kapitulacji (później nazwanym "wstępnym protokołem kapitulacji") podpisał się ze strony aliantów gen. Walter Bedell Smith jako przedstawiciel Naczelnego Dowódcy Wojsk Ekspedycyjnych gen. Eisenhowera oraz generał artylerii Iwan Susłoparow reprezentujący najwyższe dowództwo radzieckie. Ze strony niemieckiej złożyli podpisy gen. Alfred Jodl, Szef Sztabu Dowodzenia Wehrmachtu w Naczelnym Dowództwie Wehrmachtu, reprezentujący całość sił zbrojnych oraz wojska lądowe, gen. Wilhelm Oxenius, przedstawiciel Naczelnego Dowódcy Luftwaffe, i adm. Hans-Georg von Friedeburg, Naczelnym Dowódcą Kriegsmarine. Delegacja niemiecka działała z upoważnienia Naczelnego Dowódcy Wehrmachtu wlk. adm. Karla Doenitza. Warto podkreślić, że nie wywieszono wówczas flagi francuskiej, a zaproszony w ostatniej chwili francuski generał François Sevez – przedstawiciel gospodarzy był podczas tej ceremonii świadkiem, nie stroną.

Na kategoryczne żądanie Stalina 8 maja (było to późnym wieczorem, według czasu moskiewskiego nastąpił już 9 maja) w kwaterze marszałka Żukowa, w gmachu szkoły saperów w dzielnicy Karlshorst w Berlinie powtórzono podpisanie bezwarunkowej kapitulacji, tym razem całych Niemiec przed przedstawicielami trzech mocarstw sojuszniczych – ZSRR, USA i Wielkiej Brytanii.

Za czasów PRL hucznie obchodzone święto znane jako Dzień Zwycięstwa z wielką paradą wojskową w Moskwie w rocznicowe lata po kapitulacji wojsk hitlerowskich w dniu 7 maja 1945 roku. Obchody tego święta w Polsce i sowieckie świętowanie w ZSRR miały przyćmić i przemilczeć majową rocznicę zdobycia Monte Casino przez II Korpus Wojska Polskiego pod dowództwem gen. Władysława Andersa. Należy jednak pamiętać, że kapitulacja wojsk niemieckich w maju 1945 r. nie kończyła II wojny światowej. Walki trwały do września 1945 roku. Na Pacyfiku wojska amerykańskie walczyły wtedy jeszcze z Japonią. Polski wkład w zwycięstwo nad Hitlerowskimi Niemcami to nie tylko walki o Berlin 1 Armii Wojska Polskiego, ale to walki żołnierza polskiego na wszystkich frontach świata nie tylko Europy. Wyzwalanie całej Europy było tego wojska dużą zasługą. Lotnictwo, marynarka wojenna siły lądowe walczyły zaciekle ze zniechęconym wtedy wrogiem na terenach walk w Rosji,

Francji, Holandii czy Niemiec żołnierz Polski ginął przelewając swoją krew za ojczyznę. Wielu z tych żołnierzy za swoje nieopisane męstwo i bohaterstwo, przelaną krew po zakończeniu wojny było więzionych, bitych i torturowanych oraz rozstrzeliwanych w sowieckich i ubeckich kazamatach. Żołnierze wyklęci długo musieli czekać na prawdę i sprawiedliwość. Wspominając wielkie zwycięstwo militarne nad hitlerowskimi Niemcami i obchodami z tego tytułu Dnia Zwycięstwa w dniu 9 maja należy też wspomnieć i pokłonić się wszystkim żołnierskim bohaterom tamtych czasów walczących o wyzwolenie Europy od okupanta hitlerowskiego, należy też oddać cześć wszystkim żołnierzom walczących o Polskę wolną, dumną i niezależną.

OPRACOWANIE WŁASNE: RYSZARD JAŚKOWSKI

WYKORZYSTANO: WIKIPEDIA/INTERIA